

फलभूतिश्च तद्राज्यं प्राप्य पृथ्वीं शशास सः,
एवं भद्रम् अभद्रं वा कृतम् आत्मनि कल्प्यते । 217

इति वत्सेश्वरस्य अग्रे कथयित्वा कथाम् इमां
यौगन्धरायणो भूयो भूपतिं तम् अभामत । 218
तस्मात् तव स राजेन्द्र जित्वा अप्य् आचरतः शुभं
ब्रह्मदत्तो विकुर्वीति यदि, हन्येत स एव तत् । 219
इत्य् उक्तो मल्लिमुख्येन तद्वाक्यम् अभिनन्द्य सः
उत्थाय दिनकर्तव्यं वत्सेशो निर्वर्तयत् । 220
अन्येद्युश्च संपन्नसर्वदिग्विजयः कृती
लावाणकाद् उदचलत् कौशाम्बीं स्वपुरीं प्रति । 221
क्रमेण नगरीं प्राप क्षितीशः सपरिहृदः
उत्पताकाभुजलतां नृत्यन्तीम् उत्सवाद् इव । 222
विवेश च एनां पौरस्त्रीनयनोत्पलकानने
वितान्वानः प्रतिपदं प्रवातारम्भविभ्रमं । 223
चारणोद्गीयमानश्च स्तूयमानश्च वन्दिभिः
नृपैः प्रणम्यमानश्च राजा मन्दिरम् आविशत् । 224
ततो विनम्रेष्वाधिरोप्य शासनं
स वत्सराजो ऽखिलदेशराजसु